N^ER 82.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Srzodę dnia 13 Lipca v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 6 Lipca.

Naywyższy Dwór w przeszłą Sobotę przybył z Peterhoffu na wyspę Jełagin. w niedzielę, 3 lipca, pomimo dnia burzliwego, obchod narodowy i zabawy na nim były tak ludne i świetne, jak kiedykolwiek dawniey przy naypięknieyszey pogodzie. Publiczność miała szczęście używać rozkoszy niespodzianey w oglądaniu oblicza ICH CESARSKICH WYSOKOŚCI WIELKICH XIĘŻNICZEK, które przybyły z Rewla do Peterhoffu na dzień wysokiey uroczystości Narodzin NAYJAŚNIEYSZEY Swojey Matki. Z NAYJAŚNIEYSZĄ CESARZOWĄ JEYMOŚCIĄ, raczyły one przejeżdżać się w otwartym pojeździe, za którym postępował świetny Orszak Oficerów półku Kawalergardów JEY CESARSKIEY MOŚCI. Także w odkrytym pojeździe raczyła przejeżdżać się JEY CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKA XIĘŻNA JEYMOŚĆ HELENA PAWŁÓWNA z Wielkiemi Xiężniczkami Jey Córkami. CESARZ JEGOMŚĆ, Jego Królewska Wysokość Xiąże *Wilhelm* Pruski, Cesarzewicz Następca Tronu i Wielki Xiąże MICHAŁ PAWŁOWICZ byli konno. — Jeszcze o godzinie 10tey całe szeregi pojazdów szły z miasta do mieysca zadowolenia i wesołości, które zakończone były prześlicznym fejerwerkiem.

Wczora wieczorem cała Nayjaśnieysza Familia raczyła powrócić do Peterhoffu. (*G.S.P.*)

— Rozkazem dziennym CESARSKIM 29 z. m. porucznik Łuckiego półku grenadyerów *Hołownia*, mianowany plac-adjutantem w Modlinie.

— Przez reskrypta CESARSKIE z dnia 23 czerwca b. r. Jen.-adjut. Jen.-piechoty Xiążę *Lieven*, poseł J. C. M. w Londynie, ozdobiony został orderem S. Andrzeja z brylantami, a Radca Tayny hr. *Matuszewic*, orderem S. Alexandra Newskiego.

— Tegoż dnia, N. PAN raczył przesłać Jen.-adjutantowi hrabi *Orłow* brylantowe znaki orderu S. Alexandra Newskiego, przy następnym reskrypcie: „Wierność, którey daliście dowody, wypełniając wolę NASZĄ niejednokrotnie w ważnych „okolicznościach, dała wam słusznie prawo do NASZEY przychylności. W tey chwili nabyliście „nowych praw do niey, przez światłą gorliwość, „z jakąście wykonali poselstwo, któreśmy wam „zlecili przy dworach Niderlandzkim i Angielskim. Szczególna ważność przywiązaną była do „tego polecenia: celem jego było okazanie w oczach całey Europy prawości NASZEY polityki i „stałości usiłowań NASZYCH, o utrzymanie powszechney spokoyności. Wykładając NASZE pokojowi przyjaźne chęci w całey ich prawdzie i mocy, umieliście usprawiedliwić całe NASZE zaufanie i zjednaliście zupełne NASZE zadowolenie. „Pragnąc dać wam zasłużony tego dowod, udarowaliśmy was brylantowemi znakami orderu S. Alexandra Newskiego, które przesyłając, miło NAM „jest zapewnić was o NASZEY CESARSKIEY życzliwości."

(podpisano) NIKOŁAY.

Peterhoff.
23 czerwca 1832.

Korrespondencya Polaków.

Listy Polaków, którzy się do cudzych krajów oddalili, naysmutnieyszemi kolorami wyobrażają stan, do jakiego oni są doprowadzeni poza granicami swojey oyczyzny, panujący między nimi duch niezgody, i nakoniec obawa, że codzień słabieje uczucie, z jakiém oni początkowie byli przyymowani. W liście jednym pisanym przez Polaka zbiegłego do Francyi, do swego krewnego w Polszcze, zawierają się niektóre interessujące w tym względzie szczegóły. „Polacy, wyraża on, zupełnie się odmienil; wyżsi nasi oficerowie, których za główną sprężynę można uważać niegodziwego Bema, który nam tyle złego narobił we Francyi, chcieli podbić ich pod swóy despotyzm; starcy, nawykli przed rewolucyą do bezopornego posłuszeństwa, zaślepieni nadzieją otrzymania dowództwa w legiach, których formowania czyniono im nadzieję, chętnie poddali się temu jarzmu; lecz my młodzi, chociaż w mnieyszey liczbie, skuteczniesmy się temu oparli; po długich usiłowaniach Jenerałowie, którzy zdradzili swoję oyczyznę, zamiast tego, coby mieli jey służyć, poddali się nakoniec naszym naleganiom. Jenerał *Kniażewicz*, słaby starzec, widząc, że nie może nic zrobić, opuszcza Paryż i wyjeżdża do Szwaycaryi. Bem, przekonany o przedayność i powołany do usprawiedliwienia się przez 10ciu oskarżycieli, w wielkiey znayduje się niespokoyności. Ministeryum francuzkie pozwoliło było młodym uczęszczać na uniwersytet, ale Bem ku szkodzie naszey, stał się przyczyną cofnienia tego pozwolenia. Niezgoda braci naszych ustawicznie mnie smuci, a serce moje krwią się oblewa, gdy wspomnę na mnóztwo ofiar, codziennie ginących w pojedynkach. Skalski, zabóyca Giełguda tu jest także, i już w pojedynku zabił sześciu naszych. Dziś jeszcze Major Dźewicki, lekko raniony, zabił Półkownika Szlegela, który razem z Wysockim zaczynał rewolucyą: nie wspominam o innych, boby rejestr ich stał się przydługim. Powody do tych pojedynków bywają po większey części naynikczemnieysze, i zgoła niedostateczne do usprawiedliwienia krwawey zemsty. W Lunelu będący Polacy, muszą wytrzymywać mnóztwo nieprzyjemności. Przytoczę jeden tylko przykład, który jaśnie okaże wam nienawiść mieszkańców: w maju, zmyśliwszy obchodzić rocznicę bitwy pod Ostrołęką, Polacy zgromadzili się do kościoła, dla odprawienia żałobnego nabożeństwa, za poległych w dniu tym swoich towarzyszów: chorągiew, którą oni zatknęli blisko wzniesionego przez nich katafalka, była napadnioną od ludu; ale Polacy mężnie odparli napad, i tylko siła zbroyna, która śpiesznie przybyła, zdołała przywrócić spokoyność. Z tym wszystkim duchowieństwo kazało przed nimi zamknąć drzwi kościelne. (*G.S.P.*)

Warszawa d. 17 lipca.

W zeszłą sobotę JO. Xiężna Jeymość *Warszawska* zwiedziła Szpital *S. Ducha* czyli *Marcinkanek* przy ulicy Przyrynek. Obchodziła wraz z Hrabiną *Gutakowską* wszystkie sale napełnione kilkuset choremi.

— Dnia 16 —

W cyrkule Gortkowskim w *Galicyi*, w dniach 4 i 5 b. m. mróz zwarzył rośliny, zboże, i ogrodowinę, a nawet uszkodził owocom; zdarzenie to, zwłaszcza o tey porze, liczyć należy do nadzwyczaynych.

Dnia 17 b. m. jeśli pogoda posłuży, odbędzie się uroczyście religiyny obrząd złożenia zwłok ś. p. *Alexandry* z Xiążąt *Lubomirskich* Hrabiny *Potockiey*, w grobie familiynym w *Wilanowie.*

Dziś o północy przy ulicy Czerniakowskiey spłonęły dwa domy, gorliwy ratunek niedozwolił rozszerzyć się pożarowi.

Urząd Prokuratorstwa przy Sądzie Policyi

Poprawczey Wydziału Siedleckiego, wakuje z pensyją 3.000 zł. rocznie.

Wczoray w jedney z possessyy przy ulicy Zelazney, chłopczyna upuścił łokieć w głęboką studnię, oyciec chciał wydobyć tenże łokieć, po drabinie gdy zszedł w głębią, spadł; inny człowiek chciał go ratować, lecz równemu uległ przypadkowi; pośpieszono z ratunkiem, lecz życia im już nie można było przywrócić! (*G.W.*)

NIEMCY.

OD BRZEGÓW RENU.

Sprawy Niemieckie.

Czytamy w gazecie Mankelmskiey: „Jakeśmy to przepowiedzieli, każde miasto, i każde miasteczko, chce mieć swoję uroczystość hambachską; emissaryusze rozlecieli się po wszystkich stronach dla podżegania zapału tak nazwanych przyjaciół wolności. Patryarcha rewolucyyny *Lafayette*, niepogardził przewodniczeniem w Paryżu biesiadzie, na cześć uroczystości hambachskiey wyprawioney, tudzież posłania braciom niemieckim pozdrowienia, od propagandy francuzkiey! I Niemcyż się to z podobnych stosunków chlubią, którzy po gorzkich naukach przeszłości, polegają jeszcze na podobnych posiłkach!"

Autor tego artykułu obraca potém do swoich współrodaków wymówki za ich postępowanie, i stara się okazać nicość zasad, opartych na obcey pomocy nadziei. Jeżeliby Francya wyprawiła woyska do Niemiec, to zapewne nie dla przyłożenia się do utworzenia z nich państwa jednego i dania sobie przez to strasznego sąsiada, wyższego w siłach i zdolnego narzucić jey prawa. Wyzwanie Francuzów innych wypadków niewyda, oprócz zniszczenia kilku państw drugiego rzędu. „Ale na próżno, mówi daley publicysta, do namiętności językiem zdrowey polityki przemawiamy. Na próżno, czujemy to aż nadto, i naszym rewolucyonistom po stokroć powtarzamy, że gabinet francuzki jest obcy propagandzie i że listy Lafayetta, mogą, na spokoyne miasta, rzucić głównię niezgody, ale dalekie są od zasłonienia przed zgubą jedney lepianki, lub dania przytułku jednemu nędzarzowi."

„Cóż więc powinny czynić rządy niemieckie, dla zabezpieczenia swoich spokoynych i dobrze myślących poddanych, przeciwko usiłowaniom ślepey naszych rewolucyonistów nienawiści? — Mówiliśmy to często i powtarzamy jeszcze; że konfederacya jedynie tylko może ich ocalić. Ona tylko jedynie wystawia naysłabszym nawet państwom pewną ocalenia kotwicę, która może jest już ostatnią! Nikt niezaprzecza, że konfederacya, nie może i niechce, rzetelnie pomocy swojey udzielać. Chodzi więc tylko, o znalezienie przyczyn, które jey działać dotychczas przeszkadzały, i tych, któreby ją do wyyścia z tey bezczynności zniewolić mogły.

„Rozważając konstytucyą konfederacyi niemieckiey, znaydujemy, że ona ma prawo do wdawania się, jeśliby poruszenia wybuchnęły w którémkolwiek państwie w skład jey wchodzącém, a pomoc jey w tym razie została wezwana: bez takowego wezwania, nie może ona prawa swojego wdawania się używać, chyba tylko w przypadku, w którymby oczywiście było niepodobieństwem rządowi żądającemu pomocy odwołać się do niey, lub jeśliby spokoyność publiczna państw wielu, przez stowarzyszenia i knowania niebezpieczne była zagrożona. Należy, bez wątpienia, żałować tego, iż dotychczas rząd żaden, nieuciekł się o pomoc do konfederacyi. Cóż ztąd wynikło? Stronnictwo się rewolucyyne wzmogło. Pod powierzchownym pozorem zabezpieczenia Stanów Niemieckich od przywłaszczeń Seymu, coraz więcey usiłowało pozbawić go prerogatyw naywyższey władzy. Jeżeliby się, występne, tego stronnictwa, zamiary ziściły, władza monarchiczna w Niemczech zostałaby, w swoich zasadach napasto wana. Lecz, jeżeli się niemylimy, czas omamień upłynął; zbliżamy się do kresu, w którym plany, od tak dawnego czasu kartowane, na wywrócenie w Niemczech porządku obecnego, powinny się wykonywać: owoż, ponieważ wiele państw niezbędnie, w to zamieszanie jest uwikłanych jednoczasowie, konfederacya, będzie miała prawo, i powinna wdać się, nawet nie będąc do tego wezwaną. Spodziewaymy się nadto, że rządy niedopuszczą, ażeby rzeczy do tey ostateczności doszły, i że się bez odwłoki porozumieją z konfederacyą, względem środków zaradzenia tym klęskom, pierwey, niż one wybuchną. Do tego potrzeba tylko, w sposób otwarty i dostateczny, bez ogródki, okazać ich położenie względem konfederacyi, stosownie do praw federacyynych, i utwierdzić, stosownie do praw, akta postanowienia, niezbaczania od tey drogi. Jeżeliby nasze oczekiwania, w tey mierze były zawiedzione, staraymy się przynaymniey, ażby nas niezachwyciła nieprzygotowanych nawałnica, napędzona na nasze głowy przez szał wolności, nawałnica, która stanie się dla Niemiec boleśną próbą, jeżeli całkowitey ich zagłady niezrządzi. (*J. d. S. P.*)

ANGLIA.

Londyn dnia 3 lipca.

Lord *Durham*, wraz z małżonką swoją, dwiema córkami oraz Panami *Ponsonby*, *Ellice* i *Ward*, wsiadł onegday w *Woolwich* na statek, celem udania się na okręt *Talavera*, który w *Scherness* jest przysposobiony dla niego. Rozmaite są pogłoski o celu wysłania jego, wszakże sama gazeta *Times* przyznaje, iż nie można się domyślać, aby w tak ważnym przedmiocie, prawda tajemnicy tak łatwo odkryć się mogła. Przytacza atoli długi szereg wniosków, które Anglia po części względem kilku krajów, a szczególniey w swoim własnym interessie uczynić chce.

Stawiono już przed sądem szaleńca, który w obec Króla Angielskiego na wyścigach konnych, stał się powodem wypadku tyle obchodzącego cały naród Angielski. Ma on lat 45, twarz bardzo szczupłą i wychudłą, ale przy tém łagodną, jest religii katolickiey. Żałuje sam gorzko występku swego, który uniewinniał nędzą, w jakiey przez kilka miesięcy zostawał; oświadczając z płaczem i narzekaniem, że od dni 3 nic nie jadał i niepił. Zwalał wszelką winę na P. *Keas*, dozorcę szpitala w *Greenwich*, który go z powodu nieuległości okazaney podoficerowi, ze szpitala wypędził. Swiadków zobowiązano stawić się przed sądem; zbrodniarz o zelżenie majestatu jest obwiniony.

Dnia 2 b. m. Admirał *Pultenay Malcolm*, zatknął banderę swoją na liniowym okręcie *Donegal* przy *Deal*. Okręt ten jest zupełnie uzbrojony, i w następny wtorak popłynie na morze północne.

— *Dnia 4* —

Xiążę *Cumberland* dawał wczoray w pałacu *St. James* wielki obiad dla Xięcia *Adalberta* Pruskiego, na który, prócz wielu innych znakomitych osób, zaproszono barona *Bülow*, hrabiów *Dönhof* i byłego Posła Angielskiego w *Berlinie*, Pana *Rose*.

Członkowie starszey linii *Burbonów* mają nie tylko *Holyrood*, ale także zupełnie Angielskie państwo opuścić.

Młoda Xiężniczka *Ludwika* Sasko Weymarska, synowica Królowey, rozstała się z tym światem. Lecz ta wiadomość nie jest urzędowa.

Między przedstawianemi onegday Królowi osobami, znaydował się także P. *James South*, który się udaje do *Dorpat*, dla obeyrzenia obserwatoryum astronomicznego.

Admirał *Pulteney Malcolm*, udał się z okrętem liniowym *Donegal* i dwoma kutrami w kierunku wschodnim, jak mówią do *Antwerpii*.

— *Dnia 6* —

Papiery publiczne — Konsolidy, $85\frac{1}{8}$ — Bilety skarbowe, 10, 12 — Greckie, $30\frac{1}{2}$ — Rossyyskie, 98, $98\frac{1}{2}$.

Na posiedzeniu izby niższey, d. 27 czerwca, Lord Palmerston złożył w biurze traktat, między W. Britanią i Rossyą, względem pożyczki Hollendersko-Rossyyskiey, zawarty.

— Na posiedzeniu d. 28. izba niższa odrzuciła większością 66 głosów przeciwko 26, wniosek P. Bulwera, który proponował podanie Królowi adressu z prośbą, ażeby Nayjaśnieyszy Pan, na niektóre reformy, w administracyi Nowey-Gallii i południowey, zgodzić się raczył. Lord Ebrigton wniósł petycyą ze strony wielu Polaków, którzy proszą parlamentu o zrobienie kroków jakichkolwiek, względem polepszenia ich doli. *Sir Ch. Watherell* wezwał go do porządku, czyniąc tę uwagę, że petycya ze strony cudzoziemców, zawierająca skargi na Mocarstwo przyjacielskie, nie może być przyymowaną. Petycyą takową, Lord Ebrigton cofnął. P. *Cutlar Fergusson*, uczynił następnie swoje wniesienie, oświadczone już od dawnego czasu, które miało za przedmiot domaganie się o kommunikowanie parlamentowi manifestu Cesarza Jegomości Rossyyskiego pod dniem 26 zeszłego lutego, względem Organicznego Statutu Królestwa Polskiego, i kopii albo wyciągu z depeszy ambassadora angielskiego w St. Petersburgu, która do tych dokumentów przyłączona była. Lord Palmerston odpowiedział, iż nie weydzie w żadne roztrząsania, względem negocyacyy, tyczących się Polski, i że się niesprzeciwia przez to wniesieniu P. Fergussona, ponieważ ten ostatni sam oświadczył, iż nienastaje na to, ażeby w tey chwili, obecne negocyacye były zakommunikowane, w czém, według zdania samegoż szlachetnego lorda, mogłyby się napotkać nieprzyzwoitości. Wielu innych mówców wystąpiło z rozprawami, trafiającemi w myśl P. Fergussona, a między innymi P. *O'Conel*, który tyle gwałtowności w wyrazach swoich okazał, iż *Sir R. Inglis*, zwrócił uwagę ministra na sposób tłumaczenia się nieprzyzwoity, którego pozwolono sobie w parlamencie, względem sprzymierzonego Monarchy, z którym świeżo traktat zawarty został. Lord Palmerston odpowiedział, iż bardzo żałował i niepochwalał wyrażeń użytych przez zacnego członka reprezentującego Kerry (P. *O'Conel*). *Sir Robert Peel*, pochwalając umiarkowanie, z jakiém się tłumaczył P. *Fergusson* w porównaniu z innymi mówcami, przyłączył do swojego wniesienia domaganie się o kommunikowanie konstytucyi nadaney Polsce przez zeszłego Cesarza Alexandra. P. *Fergusson* przystał na ten dodatek i wniesienie jego zostało jednogłośnie przyjęte.

— Poselstwo poruczone Lordowi Durham do St. Petersburga, dnia 3 w izbie parów, było przedmiotem rozmowy, która do żadnego wypadku niedoprowadziła, Lord albowiem *Grey*, w tym przedmiocie z wielką znalazł się rezerwą.

— P. *Wan Ponsonby* wybrany został na członka parlamentu z *Knaresborough*, na mieysce zmarłego Sir J. *Mackintosh*.

— Xiężniczka *Ludwika Sasko-Weymarska*, synowica Królowey Jeymości, zeszła z tego świata. Co było przyczyną, że uroczystość, mająca się wczora wyprawić dla Królestwa Ichmość: została na dal odłożoną.

— Konferencya londyńska zebrała się 1 t. m. Odpowiedź Króla Niderlandzkiego niedawno nadesłaną, kommunikował jey Lord *Palmerston*: nowe zebranie się członków konferencyi dzisiay się odbyć powinno. Król *Wilhelm* zgadza się na układy, tyczące się terrytoryum, ale nieprzystaje na ustąpienie z *Antwerpii*, i wypełnienie jakiego bądź warunku traktatu, ściągającego się do zamiany posiadłości, pierwey, niż wprost od konferencyi rękoymią długu otrzyma.

— Lord i lady *Durham* na statku *Talavero*, odpłynęli 4 d. z *Sheernes*. Udadzą się naprzód do *Kopenhagi*, zkąd na parowym okręcie do *St. Petersburga* przybędą. P. *Ellice* synowiec lorda *Grey* im towarzyszy. (*J. d. S. P.*).

— Dnia wczorayszego w pałacu *St. James* J. K, M. udzielił prywatney audyencyi hrabiemu *Grey*, lordowi *Holland*, hrabiemu *Welesley* i hrabiemu *Winchester*.

Podczas dzisieyszego posiedzenia izby wyższey, weszło kilku członków izby niższey, na których czele znaydował się Pan *Wynn*, i wezwali lordów na konferencyą względem zmiany bilu o karze śmierci. Gdy to wezwanie przyjęte zostało, udano się na konferencyą do sali. Po krótkim czasie powrócili członkowie izby wyższey i lord Prezydent oświadczył izbie, iż członkowie izby niższey, poprawki zmieniające karę śmierci na dożywotnie wygnanie, nie przyjęli, ponieważ tę zmianę uznali za tak ważną, że powinna bydź przedmiotem oddzielnego bilu. Narady w tym względzie odłożono na poniedziałek.

Przy rozpoczęciu dzisieyszey sessyi w izbie niższey, nie zaszło nic ważnego.

Pan *William Ponsonby* obrany jest na mieysce Pana *James Mackintosh* członkiem z *Knaresborough*.

Mówią, że śmierć z cholery jednego ze służących, spowodowała wice hrabiego *Anglesey* do nagłego opuszczenia *Dublina*, i udania się z synem do *Plasf Newydd* na wyspę *Anglesey*.

— *Dnia 7* —

Hof Journal twierdzi, że Torysowie porzucili na teraz myśl zmienienia ministeryum; lecz to na bardzo krótki czas, jak się każdy domyślić może. Podług planu podanego Królowi przez Welingtońskie stronnictwo, miał *Robert Peel* bydź pierwszym ministrem, Xiążę *Richmond*, teraźnieyszy jeneralny pocztmistrz, pierwszym sekretarzem stanu, a lord *Palmerston* ministrem interessów zagranicznych; inne mieysca miały bydź osadzone umiarkowanemi Torysami. (*G. W.*)

Francya.

Paryż dnia 3 lipca.

Pan *Barthe*, Minister sprawiedliwości, wydał okolnik do Prokuratorów jeneralnych, w którym ich wzywa, aby dawali baczność na nadużycia wolności druku, i takowe z całą gorliwością karcili. Tymto bowiem nadużyciom winni jesteśmy krwawe sceny w ostatnich czasach, w których tylu obywateli życie utraciło; żeby szczególniey zwrócili uwagę na podburzania, tak przeciw rządowi, jak istniejącym prawom, w jakimkolwiek one duchu będą czynione, czy to w Karlistowskim, czy w republikańskim.

Xiążę *Orleanu* jeszcze przed wyrokiem sądu kassacyynego unieważniającym wyrok na *Geoffroy* wydany, wstawiał się do Króla za ułaskawieniem jego, na prośbę Mera w *Aigueperse* zkąd *Geoffroys* jest rodem.

W dniu 5 rozpoczną się dysknssye względem zaburzeń na ulicy *Prouvaires*. 56 jest oskarżonych i przeszło 400 świadków; *Henneguin* bronić ma oskarżonych.

W *Tulonie* uzbraja się znowu flotta, którey przeznaczenie niewiadome.

— *Dnia 4* —

Minister zabudowań publicznych, postanowił nakoniec kazać wybudować salę dla Izby Deputowanych, która na 1szy sierpnia ma bydź ukończoną. Mówiono, że brak lokalu był przyczyną niezwołania Izb, ponieważ stara sala była zruynowana, a nowa przed jesienią nie mogła bydź wygotowaną. Ale z tego wszystkiego ani słowa nie ma prawdy. Cała przyczyna, że Ministeryum kontente z swych dzieł, chciałoby się jak naydłużey przy sterze rządu utrzymać.

— *Dnia 5* —

Wczoray wieczorem udzielił Król w *St. Cloud* prywatną audyencyą Xięciu *Talleyrand*, Brazylijskiemu Posłowi Markizowi *Rezende* Jenerałom *Merlin* i *Anthourd*.

Podług *Messager des Chambres*, armia francuzka składa się z 249,000 ludzi, z których 50,000 znayduje się w *Paryżu* i jego okolicach, 18,000 w *Lugdunie*, 8,000 w *Grenoble* 8 000 w *Tulonie*, 40,000 w *Marsylii* i okolicach, 75,000 w zachodnich prowincyach, a 50,000 po innych militarnych stanowiskach.

Sądy wojenne w *Laval* i *Chateau Gontier*, skazały dwóch naczelników Szuanów imieniem *Menant-Francoeur* i *Chapellier* na śmierć; kilku zaś innych Szuanów na galery od 5 do 10 lat.

Gdy w dniu wczorayszym *St. Symonianie* w *Menilmontant*, otworzyli drzwi swego ogrodu, co zwykle bywa w Niedzielę i Srodę, przybył Kommissarz policyyny z kilku żandarmami i 12 do 15 osób wyprosił z ogrodu; a postawiwszy dwie warty przy drzwiach, dał im rozkaz, aby nikogo, kto do tego domu nie należy, nie wpuszczały.

Jenerał *Bonnet* udaje się znowu d. 2 b. m. z *Nantes* do *Raweny*, gdzie 13te militarne stanowisko znaydnje się pod jego rozkazami.

Jenerał *Solignac* przed odjazdem swoim z *Nantes* oświadczył w rozkazie dziennym, iż na prośbę swoją, aby się mógł usprawiedliwić przed Ministrem woyny z poczynionych mu zarzutów, otrzymał rozkaz udania się do *Paryża*, i zostawia tymczasowo w swojém mieyscu Jenerała *Meunier*, pełen nadziei, że po uniewinnieniu się wróci z uczuciami, które zawsze go ożywiały dla walecznego woyska i wzorowey gwardyi narodowey, powtórzyć podziękowanie imieniem oyczyzny, za gorliwe i wytrwałe przyczynienie się do zupełnego pokonania nieprzyjaciół wolności, w zachodnich prowincyach.

Akta w sprawie *Geoffroy*, *Colombat*, *Hassenfratz*, równie jak 22 młodzieńców ujętych w kawiarni przy klasztorze *St. Méry*, rozdzielone zostały pomiędzy kilku sędziów instrukcyynych, którzy jutro rozpoczną przesłuchanie świadków.

— *Dnia 6* —

Kuryer dziś rano z *Rzymu* przybyły, donosi: że organizacya półków Szwaycarskich nie prędko przyydzie do skutku, pomimo tego Papież nalega, aby woyska francuzkie ustąpiły z *Ankony*.

Messager des Chambres pisze: — „List z *Antwerpii* donosi: że Król Angielski oświadczył, iż nie chce użyć gwałtownych środków przeciw Królowi Hollandyi, i z tego powodu, okręty Angielskie nie będą blokować *Skaldy*. To postanowienie pomieszało plany Lorda *Grey*. Francya będzie musiała zastąpić w tym względzie Anglią, i jak mówią, że eskadra, która jest na to przeznaczona, stoi na pogotowiu w *Brest*.

Dama, która uwięzionym w *St. Pelagie* Karolistom pieniądze rozdawała, opuszczając więzienie została przytrzymaną, i oskarżoną o należenie do spisku, którego zamiarem było uwolnienie powstańców.

Z *Bordeaux*. — Tuteysi kupcy podali prośbę do Ministra woyny, o wzmocnienie stacyi przy *Vera Cruz*, z powodu niespokoyności w tém mieście, które są niebezpieczne, tak dla handlu, jak i mieszkających tam Francuzów.

Z *Hâvre 30 czerwca*: — Czynności handlowe były tu nadzwyczayne w tym miesiącu, w ciągu którego przybyło 407 okrętów, to jest: prawie co dzień 14; ledwo nie każdey godziny widziano wpływające do portu okręty. Massa wprowadzonych towarów jest równie nadzwyczayna.

Listy z *Lizbony* z dnia 20 milczą o wylądowaniu *Don Pedra*. Wiadomości z *Lizbony* w *Madrycie* dochodzą do 22; lecz i te nie wzmiankują o wylądowaniu.

Z *Brest 30 czerwca*. — Wczoray około 11tey wieczorem, nagle zostało miasto oświecone przez meteor. Z trzaskającego szumu mniemano w początku, że Kongrewskie rakiety ze świeczkami puszczono w powietrze. Zjawisko to zwróciło się ku północy.

W zamku *Carheil*, który jest własnością Jenerała Karolistów *Clouet*, znaleziono ważne akta. (*G.W.*)

Rzeczy Niderlandzkie.

Bruxella dnia 5 lipca.

Senat na wczorayszey sessyi przyjął projekt do prawa względem woyska odwodowego bez żadney zmiany. W Izbie Reprezentantów przyjęto prawo względem ustanowienia orderu woyskowego.

Podług Gazety *Phare*, postrzeżono tegoż dnia na basztach cytadelli, przed chwilą przybyłą znakomitą osobę, otoczoną licznym sztabem; wielu oficerów trzymało plany w rękach, jako też mappy i perspektywy. Pytanie względem woyny lub pokoju, musi bydź przed końcem tego miesiąca rozstrzygnięte.

— *Dnia 8* —

Na wczorayszém posiedzeniu Izby Reprezentantów, wezwał Ministrów P. *Hoffschmidt*, aby dali objaśnienie, czy to prawda jest, że pomimo zbliżającéy się woyny, (która zniszczy zapewne wszystkie protokóły) Luxemburczykowie i Limburczykowie uważani są za nienależących do Belgii, i że w tych częściach Państwa nie wybierają do woyska. Minister Spraw Wewnętrznych odpowiedział, że tak w *Limburgu* i *Luxemburgu*, jak w innych częściach Królestwa branie do woyska ma mieysce.

Vice Hrabia *Vilain XIV*, odjedzie w tych dniach do *Rzymu*, gdzie będzie sprawował urząd Posła Króla Belgów przy Jego Świątobliwości.

Haga dnia 6 lipca.

Król udzielił wstępney audyencyi Panu *Bligh*, Angielskiemu Posłowi przy Dworze tutayszym.

J. K. M. Xiąże *Fryderyk* wraz z żoną i córką, przybył w dniu wczorayszym do *Loo*.

Pan *Falk* nasz dotychczasowy Poseł w *Londynie*, udał się przez *Calais* i *Lille* do Włoch, dla poratowania osłabionego zdrowia.

W *Scheveningen* cholera nic nieznaczące pozostawiła po sobie śldy. Z *Hamburga* i *Holsztynu* przybywające okręty, ulegać znowu muszą kwarantannie.

— *Dnia 9* —

W dniu dzisieyszym woysko, stojące obozem pod *Ryen*, zrobi powtórnie militarną przechadzkę, a to w stronę ku *Tylburgowi*. (*G. W.*)

Portugalia.

Lisbona dnia 20 czerwca.

Mówią, że trzech Jenerałów *Don Miguela*: *Don Gaspard Texaira*, *Don Povoart* i Gubernator z *Peniche*, żądali uwolnienia; a za tym przykładem miało póyść wielu innych Officerów.

Dwóch Francuzów, z których jeden P. *Tawern Agent* Konsularny, było napastowanych przez ochotników *Don Miguela*, o co upomniał się u Hrabiego *Santarem*, Konsul Francuzki *Lesseps*. (*G.W.*)

Wiadomości Rozmaite.

Mikroskop Słoneczny.

Wynaleziono w Stratford w Ameryce, mikroskop słoneczny doskonałości nadzwyczayney, powiększa on przedmioty o trzy miliony razy, a nawet i o cztery, kiedy światło jest mocne. Zapomocą tego narzędzia, o którem, że jest cudowne, bez przysady powiedzieć można, postrzega się w cząstkach mącznych okrywających figi, zwierzęta, które zdają się mieć trzy stopy długości. Żądło pszczoły zwyczayney, wydaje się bydź długim na stop czternaście, a rozróżnić można seciny wężów od sześciu do ośmiu stop długich, które w kroplach octu pływają. Niepodobną byłoby rzeczą zrobić sobie wyobrażenie mnóstwa poczwar obrzydliwych i srogich smoków, dających się w kilku kroplach krwi postrzegać.

— Donoszą z Koblentz, że roboty około rozszerzenia i skopania w głąb rafy bardzo niebezpieczney na Renie, tak nazwaney, *Biugerloets*, są prawie ukończone, a skutek tak pomyślny je uwieńczył, że teraz żegluga naymnieyszém, na tém mieyscu, nie jest zagrożona niebezpieczeństwem. Powiadają, że kubiczne skał urwiska, które zostały z wody wydobyte, posłużą do wystawienia pomnika od strony pruskiey, przy bitym gościńcu. (*J.d.S.P.*)

— Znany Professor w Jena Dr. Döbereiner, któremu winniśmy pierwsze odkrycie własności dynamicznych w Platynie i Irysie, otrzymał temi czasy od Rossyyskiego ministra skarbu Hr. Kankrina, w darze znaczną ilość uralskiego kruszcu platynowego, tudzież irysu i osmium.— Dar ten bogaty, postawi go zapewne w możności dalszego posuwania swoich odkryć i badania technologicznego, użyteczności tych rzadkich kruszców. (*T.P.*)

DODATEK

DODATEK PIERWSZY DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 82.
Wilno dnia 13 Lipcà v. s. 1832 roku.

Ogłoszenia.

1. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie przewodzącey się na byłym Wileńskim Kupcu Alexandrze Słuckim Skarbowey niedoimki nagromadzoney za dzierżawę przezeń z towarzyszami od roku 1811 do 1815 odkupow trunkowych Sankt-Petersburskiey gubernii w miastach Nowey-Ładodze, Gdowie, tudzież w mieście Porchowie Pskawskiey Gubernii i długu należącego się Wileńskiey Izbie Powszechney Opiece. Oddane publiczney przedaży dwa jego Słuckiego murowane domy położone w Mieście Wilnie na przedmieściach, za Ostrąbramą i na Zarzeczu, ocenione pierwszy 35,167 rub. 20 kop. a ostatni 74,444 rub. 93 kop. assygnacyami do czego, i przeznaczone terminy, pierwszy 8, drugi 9 następującego miesiąca sierpnia, a trzeci i ostateczny we trzy miesiące od dnia ostatniego wydrukowania o tém wezwaniu w Sankt-Petersburskich lub Moskiewskich gazetach. A zatém życzący kupić pomienione domy Słuckiego, zechcą przybydź do tego Rządu na wyrażone terminy lipca 1 dnia 1832 roku. Assessor Józef Szulc.
Sekretarz Kowalenok.
Naczelnik Stołu Wierzbicki. (882)

---

1. Od Wileńskiey Skarbowey Izby ogłasza się. Pojezuitski majątek Pelikany Wileńskiey Gubernii w Brasławskim powiecie położony, w którym po ostatniey rewizyi liczy się męzkiey płci dusz 271, a podług lustracyynych inwentarzów oceniony 41, 250 rubli srebrem, ma się przedawać w rzeczoney Izbie, na prawidłach dla majątku tego rodzaju postanowionych, dla czego i przeznaczony publiczny targ 15go, a przetarg 19go dnia października teraźnieyszego 1832 roku. Życzący kupić ten majątek, zechcą przybydź do tego Rządu sami z pewnemi ewikcyami, któreby odpowiadały dwuletniey proporcyi 6go procentu od summy, jaka przy targach zamierzona będzie, lub przysłać od siebie pełnomocników. Junii 12 dnia 1832 roku.
Sowietnik Jan Kryłow.
Kontroler Jan Abramowicz. (886)

---

1 Opieka Szlachecka Powiatu Wileńskiego, z powodu zaszłey śmierci Xiędza Atanazego Ihnatowicza Kanonika Katedry Wileńskiey, po nastałey w dniu 9 marca teraźnieyszego roku rezolucyi, wzywała Sukcessorów i pretensorów, iżby w przeciągu sześciomiesięcznego terminu jawili się w Opiece niniieyszey z prawnemi dowodami; lecz gdy z Sukcessorów nikt nie jawił się, a pretensorowie przed wyyściem jeszcze zakreślonego terminu, objawili już stosunek przewyższający nawet ogólny fundusz po tymże zeszłym pozostały; w celu więc przyspieszenia satysfakcyi jawiącym się pretensorom, taż Opieka wzywa: aby unikając kosztów i straty czasu w poszukiwaniu swych należności, przez rozdział sposobem Exdywizyi, jawili się w Opiece, po upłynieniu terminu sześciomiesięcznego, to jest: w dniu 12 września bieżącego roku, w celu zrobienia między niemi układu; w przeciwnym razie, gdyby układ do skutku nie doszedł, pieniądze odesłane zostaną do Prykazu, a Dzieło do Sądu Powiatowego Wileńskiego. — Zastrzega przy tém Opieka, że nieobjawione pretensye do oznaczonego terminu, podług prawa, żadnego już znaczenia mieć nie będą.
Prezydujący w Opiece Pełniący Urząd Mrszałka Powiatowy Sędzia i Kawaler
Gasper Hornowski.
Za Sekretarza J. Karwowski. (881)

---

1. Roku 1832 miesiąca julii 7 dnia, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad majątkiem Poholszą w Powiecie Oszmiańskim sytuowanym do dziedzictwa X. Jakóba Jankowskiego Dziekana Lidzkiego, sukcessora zeszłego Walentego Jankowskiego Prezydenta należnym, za remissą Sądu Powiatowego Oszmiańskiego ustanowiony; po załatwieniu czynności pierwszemu zjazdowi właściwych, oraz wymiaru, na dalsze kontynuowanie sprawy konkursowey, juryzdykcyą swoją do Miasta Powiatowego Oszmiany przeniosszy. Lubo przez awizacyą do Gazet Kuryera Litewskiego dnia 3 lutego idącego 1832 roku podaną, tak konkurs oświadczającego X. Jakoba Jankowskiego, jako też kredytorów i pretensorów, aby ci na dzień 3ci marca teraźnieyszego roku z dowodami do miasta Powiatowego Oszmiany przybywali, i do tłumaczenia się w sprawie przystępowali, wzywał. Jednak kiedy od wyrażoney datty po ninieyszą, mimo prawie ciągłe exystowanie Sądu, kredytorowie i pretensorowie z pretensyami swojemi, w celu otrzymania satysfakcyi, a X. Jankowski jako debitor, niewchodzą. Przeto Sąd Exdywizorski, na wzięcie poruczoney sobie sprawy konkursowey w namowę dzień 26 teraźnieyszego msca julii zadeterminowawszy. Aby do takowego terminu kredytorowie, oraz debitor nieodmiennie z pretensyami swojemi jawili się, po raz ostateczny przez gazetę Kuryera Litewskiego awizując, że w przeciwnym razie na niestawających amissya zapisaną zostanie, ostrzega.
Prezydujący w Sądzie Pttwym i Exdywizorskim Józef Bukaty.
Antoni Swierszczek Rewkowski Assessor Sądu Ptt. i Exdyw.
Ignacy Gierałt Januszewicz Assessor Sądu Pttu Oszmiań. Exdywizor.
Stanisław Suroż Regent. (883)

Nowe Dzieło.

1. W Typografii Uniwersyteckiey wyszła z druku nowa powieść Kleofasa Fakunnia Pasternaka *pod tytułem:* Wielki świat małego miasteczka, *we dwóch tomach. Cena rub. sr. 1 kop. 35. PP. Prenumeratorowie za złożeniem biletów z podpisem moim otrzymają takowe dzieło. Osoby życzące mieć to dzieło przez pocztę, raczą się zgłosić do niżey podpisanego, przesyłając rubel sr. 1. kop. 50. T. Glücksberg. (885)*

---

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na przedpisanie Zarządzającego Guber-

nią, Pana Radzcy Stanu i Kawalera Doppelmajra, od 3go teraźnieyszego julii za N. 13,347, dla odbycia w Wileńskiey Skarbowey Izbie targow, na dostawę w Miécie Wilnie, do upłynienia teraźnieyszego trzechlecia, dla woysk słomy, przeznacza się termin 25, teraźnieyszego miesiąca julii, i we trzy dni po nim, przetarg; a zatém życzący podjąć się takowey dostawy, mają przybydź na te targi, do Izby Skarbowey, z pewnemi ewikcyami julii 8 dnia 1832 roku.

Assessor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Za Naczelnika Stołu Jan Mickiewicz.

(875)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Z powodu nie przybycia życzących, na naznaczone uprzednio 24 i 28 upłynionego czerwca terminy, dla wzięcia w areudowną dzierżawę krobczanego w mieście Wilnie od rzezi rogatego bydła poboru, postanowionego przez likwidatorską byłego Wileńskiego Ziemskiego Powiatowego Sądu rezolucyą 1793 roku, nastałą dla zadośćuczynienia kahalnych długow. Przeznaczone nanowo takowe terminy dla odbycia targu 22, a dla przetargu 26 duia teraźnieyszego julii, a zatém zechcą życzący uczęstniczyć w takowych targach przybydź z prawnemi i dostatecznemi ewikcyami do tegoż Rządu, gdzie im objawione będą i poprzednicze kondycye. Julii 2 dnia 1832 r.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Kowalenok.

Radzca Honorowy Purzycki. (865)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu: *Jakow bez nazwiska*, który powiadał że był wyprowadzonym w małoletności z folwarku Chochłow położonego za miastem Wilnem, był osądzony za włoczęgę w Wileńskim Powiatowym Sądzie, i po rezolucyi dnia 27 marca 1832 roku w nim nastałey, przez P. Zwierzchnika Gubernii potwierdzoney, odesłany do Dowódzcy Wileńskiego Garnizonowego batalionu, Pana Półkownika Żukowa, dla odesłania do Kantonistów. — Przymiotow zaś pomieniony Jakow następnych: wzrostu 2 arszyny, 2 wierszki, twarzy okrągłey, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie rusych, lat 16. — O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których pomieniony włoczęga może należeć. Czerwca 30 dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Kowalenok.

Radzca Honorowy Leonowicz. (847)

Wiadomość o produktach żywności na targach przedawanych, i o taxie, po iakiey należy przedawać w Wilnie niżey wyrażoną żywność, w Radzie Miasta Wilna sporządzona.

Wyiaśnienie za iaką cenę w Wilnie na targach w przeszłym tygodniu przedawały się wszelkie produkta i wiktuały hurtem.		w Niedzielę. ruble.	w Niedzielę. kop.	Wtorek. ruble.	Wtorek. kop.	Piątek. ruble.	Piątek. kop.
		Srebrem.					
Beczka miary rossyyskiey.							
Żyta ozimego	Suchego	—	—	—	—	—	—
	Surowego	6	30	6	—	6	—
Pszenicy	Ozimy	13	—	13	—	13	—
	Jarey	8	50	8	—	8	50
Jęczmienia		4	—	4	—	4	—
Owsa		3	—	3	—	3	—
Gryki		4	—	4	—	4	50
Grochu		5	—	—	—	4	—
Bobu		—	—	—	—	—	—
Kartofel		2	20	—	—	—	—
Siemienia	Lnianego	—	—	—	—	—	—
	Konopnego	4	50	4	50	4	50
Krup	Jęczmiennych	10	—	10	—	10	—
	Owsianych	12	96	12	96	12	96
	Gryczanych	12	96	12	96	12	96
Pud Rossyyski maiący funtow Ross. 40.							
Łoiu wołowego i baraniego	Surowego.	2	20	2	20	2	20
	Topionego.	3	50	3	50	3	50
Mięsa pud		1	80	1	80	1	60
Miodu przaśnego tłuczonego z woskiem		3	—	3	—	3	—
Wosku topionego niebiélonego		8	—	8	—	8	—
Swiec Woskowych	białych	15	—	15	—	15	—
	żółtych	14	—	14	—	14	—
Swiec Łoiowych	bł. przywoż.	4	—	4	—	4	—
	tu robionych	4	25	4	25	4	25
Włókna towarnego	Lnu	2	20	2	20	2	20
	Pieńki	1	50	1	50	1	50
Soli kuchenney pud		1	—	1	—	1	—
Siana	Murożnego	—	15	—	15	—	18
	Błotnego	—	12	—	12	—	16
Słomy	wiązaney pud	—	7	—	7	—	7
	tartey wóz iednokonny	—	—	—	—	—	—
Faska 6 garcowa masła dobrego		4	50	4	50	4	50
Beczka miary ross.							
Piwa pospolitego	Lekkiego	3	60	3	60	3	60
	Dubeltowego	—	—	—	—	—	—
Ptastwa domowego żywego karmnego po parze	Indykow	1	50	—	—	—	—
	Kur	—	60	—	60	—	60
	Gęsi	1	50	1	50	1	50
	Kaczek	—	—	—	—	—	60
Ptastwa dzikiego bitego po parze	Głuszców	—	—	—	—	—	—
	Cietrzewi	—	—	—	—	—	—
	Jarząbków	—	—	—	—	—	—
Wódki wiadro		2	69	2	69	2	69
Spirytusu wiadro		6	—	6	—	6	—
Mléka wiadro		—	30	—	30	—	30

Taxa wedle iakiey należy przedawać w rożdrob rozmaitą żywność w Wilnie od d. 10go msca Julii 1832 roku po dzień 17 mca Julii.			Waga: Funty.	Waga: Łóty.	Miara: Garniec.	na srebro: Ruble.	na srebro: Kopiey.
Chleba pod cyfrą i Nrem piekarza.							
Żytniego	Razowego	zwyczaynego	1				$\frac{3}{4}$
	Pytlowego	Bułka	1				$1\frac{3}{4}$
Pszennego pytlowego		Bułka	1				$4\frac{1}{2}$
Mąki pszenney pytlowey		Cienkiey	1				$3\frac{1}{2}$
		Sredniey	1				2
Mięsa świeżego wołowego z dokładką do funta iednego miękiszu, iedney ćwierci funta rury nayprzednieyszego			1				4
średniego			1				$3\frac{1}{2}$
zwyczaynego			1				3
Ozor wołowy świeży	wielki		—				20
	śrzedni		—				15
	mały		—				10
Głowa, nogi, pluca, flaki			—				50
Mięsa świniego wędzonego	Słoniny	Swieżey	1				10
		Wędzoney	1				12
	Sadła	Swieżego	1				12
		Wędzonego	1				12
Swieżego	Podbrzusia		1				$7\frac{1}{2}$
	Schaby		1				5
	Szynki		1				6
Wędzonego	Podbrzusia		1				10
	Schaby		1				7
	Szynki		1				10
Swieżego	Głowizna i nogi ogółem						60
	Wątroby, serce i kiszki ogółem						30
Masła świeżego			1				$12\frac{1}{2}$
Soli kuchenney			1				3
Swiec	Woskowych	Białych	1				45
		Żółtych	1				40
	Łoiowych	Przywoź.	1				11
		Mieyscowych	1				12
Krup	Jęczmiennych	Dartych	—		1		11
		Tłuczonych	—		—		—
	Owsianych czystych		—		1		12
	Gryczanych	Buynych	—		1		11
		Drobnych	—		—		—
Piwa pospolitego		Lekkiego	—		1		11
		Dubeltowego	—		—		—
Wódki Kraiowey żytniey czystey proby			—		1		75
Ryby żywey	Szczupaka, okunia, węgorza sztuk	wielkich	1		—		8
		średnich	1		—		7
		małych	1		—		5
	Lina, leszcza i innych sztuk	wielkich	—		—		—
		średnich	—		—		—
		małych	—		—		—
Ryby nieżywey	Sielawy	nayw iększey kopa	—		—		—
		średniey ditto	—		—		—
		małey ditto	—		—		—
	Wszelkiey inney drob.		—		—		—
	Zówiącey się mlawką		—		—		—

F. Balfner R. M. W.

DODATEK DRUGI

Wilno dnia 13 Lipca v. s. 1832 roku.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą, etc. etc. etc.

2. Urodzonym Szlachetnym i Starozakonnym Anastazyi Mielnikowey Półkownikowey, z dokładem męża, Antoniemu Wisłouchowi, Jerzemu Lenkiewiczowi Marszałkowi Pttu Mozyrskiego, Antoniemu Olewińskiemu Podsędkowi Ziem. Pttu Mozyr., Hilaremu Michałowskiemu, i X. Bazylemu Prorwiczowi po dekrecie suspensionis, a Janowi Snitkowi Kapit. Woysk Rossyyskich, Maryi Liliowey Sędziney z dokładem Opieki, XX. Bernardynom Mozyrskim, XX. Cystersom Kimbarowskim, Zabłockiemu Assessorowi Sądu Ziem. Mozyr., Sadkowskiey wdowie z dokładem opieki, Teofili Nowickiey Sowietnikowey, Antoninie Wańkowiczowey b. Sędziney Bobruy., i Zofii Jabłońskiey b. Chor. Pttu Mozyr. z dokładem ich mężow, sukcessorom zeszłego Marszałka Nowakowskiego, X. Bielikowiczowi lub jego sukcessorom, Antoniemu Chorążemu Rzeczyc., i Albinowi Majorowi Woysk Ros. Oskierkom, Wincentemu Sołtanowi Marszałkowi Pttu Rzeczyc., Szttatt. Sowietnikowi i Kawalerowi lub jego sukcessorom, sukcessorom Konsencyusza, Józefie Podwysockiey z dokładem opieki, Michałowi Rokickiemu, Johannie Jabłońskiey z dokładem opieki, i sukcessorom Michała Jabłońskiego, Wiszeniewskiemu Rotmistrzowi, Annie Mancewiczowey, z dokładem opieki, Halickiey wdowie, z dokładem opieki, Józefowi Korsakowi Sędziemu, Wysockiemu Kupcowi, Czarnockiemu, Piaseckiemu, Januszkiewiczowi Podsędkowi Rohaczew., Józefowi Piotrowskiemu Guber. Sekretarzowi, Jakóbowi Ossowskiemu, Grzegorzowi Żurawskiemu, Terleckim Komornikom, Janowi i Konstancyi Szymonowiczom, Onufremu Podwysockiemu, Barancewiczowi, Miładowskiemu, Annie Frentowey z dokładem opieki, Sambukowi Kupcowi, Polkowskiemu, Maryi Wołodźkowey, Anastazyi Możańskiey, z dokładem opieki, Anewcie Horod. Hołowickiemu, Józefowi Dyszczyńskiemu Kapitanowi, Stanisławowi Laszkiewiczowi, sukcessorom X. Cystersa Alberyka Swirskiego, Josielowi Ofenhendowi, Michelowi Morduchowi, i Josielowi Gdalowiczom, Morduchowi Minkienowi, mieszkańcowi Rohaczew., oraz dalszym kredytorom i pretensorom z imion i nazwisk niewiadomych, powtórny loco peragandae executionis, pozew przed Sąd Izby Cywilney Mińskiey, z powództwa Ur. Maryi z Oskierków Oskierczyney Srażnikowey Polney WWXtwa Litew., z dokładem prawney opieki, mieniąc i odwołując się do oświadczenia w roku 1830 7bra 17 przed aktami Ziem. Mozyr., z zapowiedzeniem Taxy i Exdywizyi funduszow żałł. zapisanego, i w porządku uzyskania na oney remissy do wynaszanych po obżałł., w roku 1830, a następnie i w roku dopiero idącym, pozwow we właściwych Ziemstwach zeznanych, oraz przez gazetę Kuryera Litewskiego awizowanych, tudzież za onemi jednego w roku ominionym marca 3, a drugiego w roku teraźnieyszym marca 24, powtórnego z stawającemi obżałł. suspensionis, a niestawającemi ze wskazem banicyi wiecznej niestannego dekretów, tudzież do dalszych dowodow przyyście żałł., i konieczność udeterminowania remissy usprawiedliwiających, a w czasie sprawy złożyć się mających, szczególnie zaś o to: żałł. Deltrka ze skutku opisów swojego oyca dóbr Herbowicz w Gubernii Mińskiey w Pttcie Rzeczyc. położonych, i domu w mieście Mozyrzu sytuowanego, będąc właścicielką, majętność zaś Cichinicze do czasu tylko ukończenia nieletności swego potomstwa, któremu dziedzictwo tego majątku przez oyca żałł. zostało przeznaczoném, mając poruczoną do rozrządu, bydź nie mogła obcą względem interessów nieżyjącego teraz swego męża, który dla oswobodzenia zasekwestrowaney w roku 1794 swey i swego brata fortuny, że nacpoczął dzieło, ich zaś kredytorowie utworzyli process w porządku zapretendowaney na ich fundusze exdywizyi, i ta już udeterminowaną została, żałł. przeto część znacznieyszą kredytorow mężowskich, własnym opłaciwszy funduszem, stała się nayznacznieyszą pretensorką, do dóbr przez męża poszukiwanych, o jakowe gdy doszło dzieło do Rządzącego Senatu, ta Magistratura do czasu rozwiązania pretensorstwa Oskierków, o powrót dóbr zasekwestrowanych, ukazem w roku 1806 nadesłanym, wstrzymała udeterminowaną, na Oskierczyńskie fundusze exdywizyą. Dla tego żałł. zamiarem uczynienia mężowi w jego dopominku pomocy, aby przez to zapewnić sobie repetycyą, za opłacone mężowskie onera, zdeterminowała się własnym kosztem promować interess o wymienione mężowskie zasekwestrowane dobra, lecz że process ten więcey jak przez 20 lat w różnych Magistraturach intentowany, a opinią Rady Państwa Naywyżey konfirmowaną skonkludowany, nieprzyniosł odpowiedniego widokow skutku, bo zamiast powrótu dóbr zasekwestrowanych, udeterminowano opłacić ze skarbu same tylko przedsekwestrowe Oskierczyńskie onera, na tychże dobrach zahypotekowane, bez zapewnienia satysfakcyi późnieyszym mężowskim opłaconym kredytorom, poniosłszy więc żałł. nie małe straty na promocyą wymienionego dzieła, i na opłatę mężowskim kredytorom, sama zaś mając tylko ubespieczoną repetycyą za przedsekwestrowe onera, znalazła obarczonym swóy fundusz; gdy zaś i udeterminowana przedsekwestrowym kredytorom, w rzędzie których żałł. jest nayznacznieyszą pretensorką, opłata od roku 1817, to jest od czasu ukończenia pomienionego dzieła, pomimo ciągłego starania i kosztow żałł. zamitrężyła się, to więc zdziałało jey zawadę uiszczenia się swoim pretensorom, z pomiędzy których mało liczy się takich, którzy aktualnie zakredytowali summy na opisach przez żałł. w różnych tytułach wydanych zjaśnione, bo inni niezaliczywszy żadnego grosza na ogromne kapitały, wymogli od żałł. opisy, drudzy zaś też summy zwiększyli w zapisach nad ilość zakredytowaną, a w rzędzie których policza się i obżałł. Mielnikowa, tytułująca się zastawniczką dóbr Herbowicz za kapitał, jakiego w ilości na prawie zastawném opisaney nie zaliczyła, i tak korzystnie mając postąpioną dzierżawę, zde-

terminowała się jeszcze na krzywdę żałł. zwiększać sobie awantaże, przez środki w początkowym pozwie opisane, ani dozwoliła żałł. użytku ze szczegółow, w tymże majątku pod prawo zastawne nie poddanych, owszem korzystając z okoliczności do powiększenia własnych awantażow, potrafiła wymodz od żałł., w tę porę, kiedy ona była zagrożoną interessami, ostateczny jey potomstwa fundusz niszczącemi, kwietacyą z dopełnionych w czasie dzierżawy Herbowicz nadużyciow, i ustąpienie fundowey inwentarzowey obory, tudzież dalsze do użytkowania z majątku prawem zastawném nie objęte szczegóły, za same tylko z napaści uformowane na rachunek funduszu żałł. karby. W jakowym stanie rzeczy, gdy żałł. powodem znaydowania się majątku Herbowicz pod obcą possessyą, i nieodzyskania kapitału za opłacone przedsekwestrowe onera, jey należnego, pozbawioną została z możności uiszczenia się własnym pretensorom, oni zaś na to niemając względu, przez napoczęte w różnych juryzdykcyach processa narazili żałł. na nowe straty, bez widoku nawet, aby odzierżane dekreta wyexekwowanemi bydź mogły, gdyż obżał. Lenkiewicz przy rozprawie w Sądzie Izby Cywilney Mińskiey złożywszy urzędowe świadectwo o nieznaydowaniu się wolnego żałł. majątku, zapretendował repetycyi na summie, jaka się należy żałł. ze Skarbu za przedsekwestrowe onera, ta przeto ostateczność zmusiła żałł. na zapisaném w aktach Ziem. Mozyr. oświadczeniu, zapowiedzieć ogólnych swych funduszow Exdywizyą, tym jedynie celem, aby w jednoczasowey przed Sądem Exdywizorskim rozprawie, wyświecić realną każdego pretensora należność, oraz źrzódło oney nastania; objaśnić koleje wymożonych przez obżał. Mielnikowę po zajęciu Herbowicz od żałł. na jey krzywdę tranzaktow; zapobiedz zwiększeniu się onerow, przez narastające procenta, i za realne należności, zapisami podług obrzędu prawa sprawionemi, upewnione; zabespieczyć z funduszow na taxę oddanych satysfakcyą, a tém samém ocalić massę kredalną od ruiny, do jakiey przez obżałł. Mielnikowę, powodem do wolnego jey nad dobrami Herbowiczami rozrządu, i wymożenia od żałł. opisow, kassacie ulegać powinnych, zostaje nakłonioną. W celu jakowym powoławszy żałł., obżałłch, w roku 1830, przed Sąd Izby Cywilney Mińskiey, chociaż miała prawo spodziewać się, że Obżałł. przez wzgląd na własne dobro, nie będziecie mitrężyć rozprawy, dla uzyskania remissy, na Sąd Exdywizorski napoczętey, zdało się wszakże obżałł. mieć się niestannie, bo sama tylko obżał. Mielnikowa, dla zabezpieczenia się na possessyi Herbowicz, a obżałł. Wisłouch dla uposażenia żałł. majątkiem do niey nienależnym, oświadczyli stanność; a tak żałł. z Mielnikową i Wisłouchem suspensionis, z dalszemi zaś niestanny uzyskawszy w roku ominionym marca 5 dekret, i w onym mając zastrzeżony warunek, aby żaden z pretensorów do czasu udeterminowania remissy na exdywizyą nieprzeprowadzał processow funduszu żałł. tyczących się, ani przeprowadzonych nie doprowadzał do exekucyi, chociaż była pewną, że nie zostanie narażoną na nowe straty w utworzonych processach, to wszakże nie wstrzymało niektórych z obżałłch od prześladowania żałł., albowiem obżałł. Snitko, powołał żałł. do Sądu Ziem. Miń. o summę jakby ze stopnia zeszłego Regenta Snitki jemu należną, od którego żałł. nigdy żadnego grosza nie miała zaliczonego, a obżał. Marszałek Sołtan rozwinął z żałł. w Sądzie Ziem. Rzeczyc. process na ten przedmiot, iżby zmitrężyć należność żałł. dekretem oczewistym 1828 februar. 21 zaferowanym obliczoną, za którą w possessyi tradycyiney znaydowała się wieś obżałł. Krasna zowiąca się w Pttcie Rzeczyckim położona; w jakowym processie utworzywszy napastne pretensye do zeszłego Azulewicza zaregulowane, kognicyi i aktow wymagające, a przez to cywilnemu porządkowi właściwe, przez sam jedynie skutek złego przewodu prawa, przy drugiey kondemnacie podstępnie i nie we właściwym komplecie uzyskaney, zadyktował dla siebie wskazy i powrót do swego władania wsi Krasna, w tradycyiném władaniu żałł. zostającey, oraz potrafił wyexekwować ten choć nieformalny dekret przez zdepossydowanie żałł. z tradycyi, jakowe obżałłch działania wskazały potrzebę powtórnego ich pozwania przed Sąd Izby Cywilney; lecz gdy po wyterminowaniu pozwow za wpisanym aktoratem przypadła rozprawa, sami tylko obżałł. Mielnikowa, Wisłouch, Lenkiewicz, Olewiński, X. Prorwicz, Michałowski i Star. Borkowicz oświadczyli stanność na niestawających, przeto uzyskawszy kondemnatę ze wskazem właściwym banicyi wieczney musiała zastanowić process na powtórney suspensie, przez dekret w roku teraźnieyszym marca 24 zaferowany, i dla tego żałł. po raz trzeci pozywa obżałłch w prozbach: dekretow niestannych, wyżey dattą pomienionych approbaty, i za onemi opłaty win niestannych z prawa wypadających nakazania, a w samey sprawie o udeterminowanie remissy na Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, dla jednoczasowego ze wszystkiemi pretensorami w tym sądzie rozliczenia się; o wyznaczenie do tego Sądu trzech objekcyi, ulegać nie mogących dla złożenia kompletu Urzędnikow, dla rozwiązania sporow z stawającemi i niestawającemi stronami, z pozwanemi i pozwać się z jedności interessu mogącemi, oraz do tegoż Sądu przeznaczyć Regenta i Komornikow; o wstrzymanie wszelkich processów z żałł. napoczętych niemniey konwikcyow i dekretow, w jakiey bądź juryzdykcyi uzyskanych; o udeterminowanie na zjazd tegoż Sądu nayrychleyszego terminu do fundum Herbowicz w Ptt. Rzeczyc. sytuowanych, i co z tego majątku, wolném od aktualney zastawy okaże się zarazem z domem w Mieście Mozyrzu sytuowanym, oraz ze wsią Krasną w tradycyiném dzierżeniu żałł. będącą, a po oświadczeniu Exdywizyi, oraz po zapadłym początkowym w Sądzie Izby Cywilney dekrecie, zastrzegającym, aby żaden z pretensorów żałł. processow nieprzeprowadzał, ani uzyskanych wyroków nie exekwował przez obżałłgo Sołtana niewolnie odebraney w administracyą sądową zajęcia; ogólnych funduszow na taxę oddających się, naydokładnieyszą inwentacyą i wymiar sporządzić, oraz z ogólnych funduszow sumpt dla żałł. i lokatę, w dobrach tychże ubespieczyć; o przepisanie Sądowi Exdywizorskiemu do zaskutecznienia właściwych reguł, a mianowicie, iżby akta z dzierżawy exekwowaney na Herbowiczach przez obżałł. Mielnikowę, w szczegółach na

uprzedniey załobie zjaśnionych, wyexpedyował, komportacyą na wszystkich pretensorach sub nexu juramenti do Kancellaryi Ziem. Mozyrskiey, dla wolney kommunikacyi przeznaczył, a w powtórnym terminie, przy rozwiązaniu sporów, iżby miał wzgląd na przepisy prawa, i za dokumentami objekcyi nieulegającemi, oraz podług ustaw przepisanych prawami sprawionemi, domierzył satysfakcyą przez wydział w taxie wieczystey schedy dla niestawających pretensorów, aby zakreślił amissyą i miał na względzie przebor procentow wyświecić się mający, oraz podstępne wymożenie przez obżałł. Mielnikowę od żałł. tranzaktów; za jakową Sądu Exdywizorskiego czynność, o udeterminowanie dla urzędnikow, Regenta i Komorników prawem ustanowioney nagrody, i o zaskuteczninie nie mniey prośb załobą uprzednią objętych, i o to wszystko, co czasu sprawy proszoném będzie. Pisan 1832 roku junii 1 dnia.

Roku 1832 junii 13 dnia, Woźny Pttu Mozyrskiego, niżey własnoręcznie podpisany świadczę, iż tego pozwu kopii trzy zgodnych z tym autentykiem, w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xtwa Littgo, z dokładem jey prawney opieki, wziąwszy jedną JW. Jerzemu Lenkiewiczowi Marszałkowi Pttu Mozyrskiego i jego Ekonomowi Antoniemu Wisłouchowi w folwarku Prudku, w Mozyrskim Pttcie podałem, drugą JWW. WW. Szlachetnym i Starozakonnym, a szczególnie: Antoniemu Olewińskiemu Podsędkowi Ziem. Mozyr., Hilaremu Michałowskiemu, X. Prorwiczowi, Janowi Snitkowi Kapitanowi, Maryi Liliowey Sędziney z dokładem opieki, XX. Bernardynom Mozyrskim, Zabłockiemu Assessorowi Sądu Ziem. Mozyr., Sadkowskiey wdowie z dokładem opieki, Teofili Nowickiey Sowietnikowey, Antoninie Wankowiczowey b. Sędziney Bobr., i Zofii Jabłońskiey b. Chor. Pttu Mozyr. z dokładem ich mężow, sukcessorkom zeszłego Marszałka Nowakowskiego, X. Bielikowiczowi lub jego sukcessorom, Johannie Jabłońskiey z dokładem opieki, i sukcessorom zeszłego Michała Jabłońskiego, Wysockiemu Kupcowi, Czarneckiemu, Piaseckiemu, Grzegorzowi Żurawskiemu, Miładowskiemu, Sambukowi Kupcowi, Anewcie Horod. Stołowickiemu, Dyszczyńskiemu Kapitanowi, Josielowi Ofenhendowi, Michelowi Morduchowi, i Josielowi Gdalowiczom, do drzwi Sądowych w Mieście Mozyrzu, i trzecią takąż samą, i tymże samym osobom do drzwi Parafialnych Kościelnych w témże Mieście poprzybijałem, i o rozprawie w Mińskiey Cywilney Izbie zawiadomiłem i ogłosiłem.

Adam Kaczanowski Woźny Pttu Mozyr.

Roku 1832 msca czerwca 13 dnia, przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Mozyrskiego Powiatowego Sądu, znaydując się obecnie Woźny wyżey wyrażony, ninieyszy kwit rellacyiny podanego pozwu w dwóch sztukach barwianie spisane, urzędowie zeznał, i takową czynność w protokule potocznym suscepłowym, podpisem własney ręki zmocnił.

JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Mozyrskiego Pttgo Sądu pieczęć.

Swiadczę Regent Knobelsdorf.

Roku 1832 msca czerwca, Woźny niżey własnoręcznie podpisany świadczę, iż tego pozwu kopii pięć zgodnych z tym autentykiem w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xttwa Litt. z dokładem prawney opieki wziąwszy: jedną dnia 14 JW. Anastazyi Mielnikowey Półkownikowey z dokładem męża w folwarku Herbowiczach, i drugą Wielebnym XX. Cystersom Kimbarowskim, oraz sukcessorom Konsencyusza i sukcessorom X. Cystersa Alberyka Swirskiego w folwarku Bobrowiczach w tymże samym dniu, trzecią JWW. i W. Antoniemu b. Chorążemu Pttu Rzeczyc. i Albinowi odstawnemu Majorowi woysk Krajowych Oskierkom, oraz sukcessorom zeszłego Rena, z dokładem ich opieki dnia piętnastego w folwarku Nowym Dworze, czwartą dnia 16 w Sołtanowie JW. Wincentemu Sołtanowi b. Marszałkowi Pttu Rzeczyc. Sztatt. Sowietnikowi i Kawalerowi lub jego sukcessorom w Pttcie Rzeczyc. popodawałem, i piątą w tymże samym dniu WWJPP. a szczególnie Józefie Podwysockiey z dokładem opieki, Michałowi Rokickiemu, Wiszeniewskiemu Rotmistrzowi, Annie Mancewiczowey z dokładem opieki, Józefowi Korsakowi Sędziemu, Onufremu Podwysockiemu, Maryi Wołodźkowey, do drzwi Sądowych Powiatu Rzeczyckiego w Mieście Rzeczycy przybiłem, i o rozprawie w Sądzie Cywilney Mińskiey Izby zawiadomiłem i ogłosiłem.

Adam Kaczanowski Woźny Ptu Mozyr.

Roku 1832 miesiąca 13 junii przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Rzeczyckiego Powiatowego Sądu znaydując się osobiście Woźny wyżey wyrażony, ninieyszy kwit swój relacyyny, podanego w sprawie JW. Maryi Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xttwa Litew., JW. Anastazyi Mielnikowey Pułkownikowey i dalszym, pozwu, w dwóch sztukach barwianie spisany, ustnie i oczewisto zeznał. Swiadczę Regent Jaworowski.

Roku 1832 junii 20 dnia, Woźny Pttu Mozyrskiego niżey własnoręcznie podpisany, świadczę, iż tego pozwu kopii dwie zgodnych z tym autentykiem, w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xttwa Littgo, z dokładem prawney opieki, wziąwszy jedną dnia 20 W. Polkowskiemu w Mieście Rohaczewie podałem, i drugą w tymże samym dniu WWJPP. a szczególnie Halickiey wdowie z dokładem opieki, Januszkiewiczowi Podsędkowi Rohaczewskiemu, Józefowi Piotrowskiemu Guber. Sekretarzowi, Jakóbowi Ossowskiemu, Terleckim Komornikom, Janowi i Konstancyi Szymonowiczom, Baranowskiemu, Annie Frentowey z dokładem opieki, Anastazyi Możańskiey z dokładem opieki, Stanisławowi Łaszkiewiczowi, i Starozakonnemu Morduchowi Mińkienowi mieszkańcowi Rohaczewskiemu do drzwi Sądowych Ujazdu Rohaczewskiego poprzybijałem, popodawałem, i o rozprawie w Mińskiey Cywilney Izbie zawiadomiłem i ogłosiłem.

Adam Kaczanowski Woźny Pttu Mozyr.

Roku 1832 junii 20 dnia, na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Rohaczewskiego Ujezdnego Sądu stanąwszy obecnie JPan Woźny wyżey wyrażony, takowy kwit relacyiny pozwu w sprawie JW. Maryi Oskierczyney

(*)

Strażnikowey Polney W. X. Littgo, W. Polkowskiemu i dalszym w relacyi pomienionym, podanego zeznał — Pozew ten do zeznania w Rohaczewskim Ujezdnym Sądzie przyjąłem Sędzia Sołtan.

Jest w aktach, świadczę, Alexy Okinczyc, Kancelarzysta Ptt. Rohaczewskiego Sądu. (862)

---

3. W Wileńskiey Gubernskiey Pocztowey Kantorze znayduje się w niemałey ilości różnego koloru sukna szarego, grubego, ciemnozielonego, czarnego, szarego i białego, cienkiego, plisy jako też mamis, płótno szyte, surduty, reytuzy i mundury dla sprzedania; zatém życzący kupić pomienione rzeczy, zechcą przybydź do tey Kantory po południn, poczynając od 5 do 7 godziny, na dzień 18, 20 i 22 teraźnieyszego Julii.

Gubernialny Pocztmistrz Radzca Stanu i Kawaler Trefurt.

Za Pismowodzca Szulgin. (867)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Jakow Borysow*, który się powiadał na examinie, rodakiem miasta Moskwy, z włościan obywatelki Xiężney Cycianowey, za włoczęgę był osądzonym w Wileńskim Powiatowym Sądzie, i po nastałey w nim rezolucyi dnia 27 przeszłego marca, przez P. Zwierzchnika Gubernii zatwierdzoney, ukarany przy Policyi przez niższych jey służalców pięciu pletniowemi razami, jako nie sposobny, dla starości, do tworzących się rot aresztanckich, odesłany 3ogo kwietnia do Syberyi na osiedlenie. Ten zaś Borysow przymiotów na*ępnych: wzrostu 2 arszyny 3½ wiersz., twarzy białey, okrągłey, staruszkowatey, nosa niemałego, oczu ciemnoszarych, włosów na głowie i brodzie czarnych, z przebijającą się siwizną, na wąsach świetleyszych, na lewey ręce z wierzchu dłoni wielki brunatny znak od suchego bolu, lat 62; o czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włoczęga może należeć. Junii 3o dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Kowalenok.
Radzca Honorowy Leonowicz. (847)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Adam Rublewski*, który się mianował rodakiem Wileńskiey Gubernii, lecz z jakiego powiatu i wsi, zeznał się niepamiętającym, za włoczęgę był osądzony w Wileńskim powiatowym sądzie, i po rezolucyi w nim nastałey dnia 27 marca teraźnieyszego 1832 roku, ukarany przy Policyi przez niższych jey służalców pięciu pletniowemi razami, jako niesposobny dla obecności pachwinowey kiły, do formujących się rot aresztanckich, 3o przeszłego kwietnia zesłany do Tobolskiey Izby o zsyłkowych dla odesłania na Syberyą. — Przymiotów zaś pomieniony Rublewski: wzrostu 2 ar., 4⅝ wier., twarzy podługowatey, czystey, żółtawey, oczu światło-szarych, nosa średniego, włosów na głowie, brwiach i wąsach, czarniawych, na pachwinową z prawey strony kiłę, lat 18. — O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których pomieniony włoczęga może należeć. Junii 3o dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Kowalenok.
Radzca Honorowy Leonowicz. (847)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Żyd Jankiel Chaimowicz*, za fałszywe na examinach powiadania, na rachunek urodzenia się w tuteyszém mieście Wilnie, zkąd jakoby w 6tym roku od urodzenia wyniesiony przez oyca swego Chaima Steskisa, Kijowskiey gubernii do miasta Białey Cerkwi, i włoczęgę po Kijowskiey, Wołyńskiey, Mohylewskiey i Mińskiey, guberniach i w Królestwie Polskiém, był osądzony w 1szym Departamencie Wileńskiego Głównego Sądu (dzisieyszey Kryminalney Izbie) i po rezolucyi dnia 2 julii 1831 roku nastałey, przez P. Zwierzchnika Gubernii zatwierdzoney, ukarany przy Wileńskiey Mieyskiey Policyi przez niższych jey służalców dziesięcią pletniowemi razami i odesłany do miasta Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztantskiego bataljonu. — Pomieniony zaś Chaimowicz, przymioty następne: wzrostu 2 arszyny 5½ wierszków, twarzy podługowatey, nosa średniego, oczu szarych, włosów czarnych, lat 3o. — O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których pomieniony włoczęga może należeć. Czerwca 3o dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Kowalenok.
Radzca Honorowy Leonowicz. (847)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Siemien Anas*, który się mianował na examinach urodzeńcem: naprzód tuteyszego miasta Wilna, a poźniey także miasta Rygi, z włościan, za włoczęgę był osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie, i po rezolucyi dnia 27 marca teraźnieyszego 1832 roku w nim nastałey, przez P. Naczelnika Gubernii potwierdzoney, ukarany przy Policyi, przez niższych jey służalców, pięcią pletniowemi razami, i odesłany do Nikołajewa, dla skompletowania 1go aresztantskiego bataljonu. Przymiotów zaś pomieniony Anas, następnych: wzrostu 2 arszyny, 5⅝ wierszków, twarzy podługowatey, nosa długiego, oczu błękitnych, włosów światłorusych, 20tu lat. — O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których takowy włoczęga może należeć. Czerwca 3o dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Kowalenok.
Radzca Honorowy Leonowicz. (847)

---

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Piotr Danilenko*, który się mianował bydź urodzeńcem miasta Moskwy, dwornym człowiekiem Grafini Natalii Iwanowey Naryszkiney, za włoczęgę był osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie, i po nastałey w nim na dniu 27 marca teraźnieyszego 1832 roku, przez P. Zwierzchnika Gubernii zatwierdzoney rezolucyi, ukarany pięcią pletniowemi razami przez niższych policyynych służących, i zesłany do Nikołajewa, dla skompletowania 1go aresztantskiego bataljonu. Przymiotów zaś rzeczony Danilenko następnych: wzrostu 2 arsz. 3⅜ wier., twarzy okrągłey, oczu szarych, nosa miernego, gęby pośredniey, włosów na głowie i brodzie ciemnorusych; liczy lat 55. — O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których pomieniony włoczęga może należeć. Czerwca 3o dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szulc.
Sekretarz Kowalenok.
Radzca Honorowy Leonowicz. (847)

Drukarnia A. Marcinowskiego.
Pozwolono drukować. Wilno 12 Lipca 1832 roku.